

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/61/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415201086
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5415201086.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35724803, zastúpená TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36613843, proti žalovaným: 1/ P. V., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, 2/ V. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, obaja zastúpení Advokátska kancelária JUDr. ŠKERDA, s.r.o., so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1727/49, IČO: 36858501, v konaní o zaplatenie sumy 10.059,50 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd priznáva žalovaným 1/ a 2/ voči žalobcovi náhradu trov konania vo výške 1.338,86 eura, ktorú je žalobca povinný zaplatiť zástupcovi žalovaných do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou na tunajší súd 01.04.2015 sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovaným 1/ a 2/ domáhal zaplatenia sumy 10.059,50 eura, vyčísleného úroku z omeškania zo splátok za obdobie od 21.04.2011 do 15.09.2014 vo výške 1.047,78 eura a 8,05 %-ného ročného úroku z omeškania zo sumy 10.059,50 eura za obdobie od 16.09.2014 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnil ju tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) zo 04.11.2009 medzi postupcom B. B., a. s., so sídlom v Bratislave, IČO: XXXXXXXX (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu žalovanú pohľadávku voči žalovaným, vzniknutú zo zmluvy uzavretej medzi postupcom a žalovanou 1/ 17.10.2005 č. XXXXXXXXXX (ďalej len „ÚZ“) a ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe ÚZ postupca poskytol žalovanej 1/ peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v ÚZ a vo VOP. Žalovaný 2/ prevzal na seba ručiteľský záväzok. ÚZ obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“). Poukázal na to, že zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d) ObZ tzv. absolútnym obchodom, a preto právne vzťahy z nej sa spravujú ObZ bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. V takomto prípade použitie ustanovení OZ neprichádza do úvahy pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve (§ 387 a nasl. ObZ) a preto aj v otázke premlčania je na daný vzťah potrebné aplikovať ustanovenia ObZ a v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 27.03.2013 sp. zn. 6M Cdo 4/2012. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 23.472,75 eura a pozostávala z istiny 20.483,45 eura,

riadneho úroku 0,- eur, úroku z omeškania 2.989,30 eura a ostatného príslušenstva 0,- eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 2.989,30 eura predstavujúcu úrok z omeškania si žalobca neuplatňuje. Podľa ÚZ postupca poskytol žalovanej 1/ úver vo výške 13.277,57 eura, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 182,90 eura vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.04.2011 do 20.10.2015 v počte 55 a celkovej výške 10.059,50 eura. Splátky pôvodne splatné od 20.09.2014 do 20.10.2015 sa stali splatnými dňa 15.09.2014, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky úveru si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Uplatnený úrok z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne odôvodnil poukazom na § 517 ods. 2 OZ a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Zo splatných splátok úveru žalobca vyčíslil 8,05 %-ný úrok z omeškania zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.04.2011 do 15.09.2014 vo výške 50,14 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.05.2011 do 15.09.2014 vo výške 48,93 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.06.2011 do 15.09.2014 vo výške 47,68 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.07.2011 do 15.09.2014 vo výške 46,47 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.08.2011 do 15.09.2014 vo výške 45,22 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.09.2011 do 15.09.2014 vo výške 43,97 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.10.2011 do 15.09.2014 vo výške 42,76 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.11.2011 do 15.09.2014 vo výške 41,51 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.12.2011 do 15.09.2014 vo výške 40,30 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.01.2012 do 15.09.2014 vo výške 39,05 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.02.2012 do 15.09.2014 vo výške 37,80 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.03.2012 do 15.09.2014 vo výške 36,63 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.04.2012 do 15.09.2014 vo výške 35,38 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.05.2012 do 15.09.2014 vo výške 34,17 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.06.2012 do 15.09.2014 vo výške 32,92 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.07.2012 do 15.09.2014 vo výške 31,71 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.08.2012 do 15.09.2014 vo výške 30,46 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.09.2012 do 15.09.2014 vo výške 29,20 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.10.2012 do 15.09.2014 vo výške 27,99 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.11.2012 do 15.09.2014 vo výške 26,74 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.12.2012 do 15.09.2014 vo výške 25,53 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.01.2013 do 15.09.2014 vo výške 24,28 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.02.2013 do 15.09.2014 vo výške 23,03 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.03.2013 do 15.09.2014 vo výške 21,90 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.04.2013 do 15.09.2014 vo výške 20,65 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.05.2013 do 15.09.2014 vo výške 19,44 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.06.2013 do 15.09.2014 vo výške 18,19 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.07.2013 do 15.09.2014 vo výške 16,98 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.08.2013 do 15.09.2014 vo výške 15,73 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.09.2013 do 15.09.2014 vo výške 14,48 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.10.2013 do 15.09.2014 vo výške 13,27 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.11.2013 do 15.09.2014 vo výške 12,02 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.12.2013 do 15.09.2014 vo výške 10,81 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.01.2014 do 15.09.2014 vo výške 9,56 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.02.2014 do 15.09.2014 vo výške 8,31 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.03.2014 do 15.09.2014 vo výške 7,18 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.04.2014 do 15.09.2014 vo výške 5,93 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.05.2014 do 15.09.2014 vo výške 4,72 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.06.2014 do 15.09.2014 vo výške 3,47 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.07.2014 do 15.09.2014 vo výške 2,26 eura, zo sumy 182,90 eura za obdobie od 21.08.2014 do 15.09.2014 vo výške 1,01 eura, zo sumy 10.059,50 eura za obdobie od 16.09.2014 až do jej zaplatenia.

Na výzvu súdu v podaní z 03.06.2015 v súvislosti so vznesenou námietkou premlčania žalovaného nároku zo strany žalovaných (ich zástupcu) poukázal na ust. § 387 ods. 1, § 392 ods. 2, § 397 ObZ, zotrávajúc na názore, že medzi postupcom a žalovanými vznikol obchodný záväzkový vzťah podľa § 497 až 507 ObZ, na základe ktorého postupca poskytol v prospech žalovaných úver s úverovým limitom v dohodnutej výške a žalovaní sa zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky za dohodnutých podmienok vrátiť a zaplatiť úroky. Zmluva o úvere zakladá medzi zmluvnými stranami záväzkový vzťah, ktorý sa v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) ObZ bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy vždy bude spravovať ust. ObZ, pretože zmluva o úvere je tzv. „absolútnym obchodom“. Rovnaký záver, a to že zmluva o úvere, ako aj k nej sa vzťahujúce ručenie, sa bez ohľadu na povahu účastníkov spravuje ObZ, ustálil aj Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 6M Cdo/4/2012 z 27.03.2013: „Zmluva o úvere upravená ustanoveniami § 497 až 507 ObZ je tzv. absolútnym obchodom, čo znamená, že sa tento právny vzťah

bez ohľadu na povahu jeho účastníkov spravuje ObZ. V zmysle § 261 ods. 4 ObZ sa akcesorické záväzky spravujú režimom ObZ, pokiaľ je tomuto režimu podriadený hlavný záväzok. Vzťahy, ktoré vznikajú pri zabezpečení záväzkov z úverovej zmluvy sa preto spravujú ust. ObZ (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 18.05.2000 sp. zn. 4Obo 115/99). Generálny prokurátor správne ďalej uvádza, že jedným zo spôsobov zabezpečenia záväzku z obchodnoprávneho vzťahu je aj ručenie, ktorého komplexná, ucelená právna úprava sa nachádza v ust. § 303 až § 312 ObZ. Na záväzkové vzťahy vyplývajúce z ručenia v prípade zabezpečenia plnenia z úverovej zmluvy, včítane právneho vzťahu medzi ručiteľom a dlžníkom sa preto použijú ust. ObZ a nie OZ. V takomto prípade použitie ustanovení OZ neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve, konkrétne v ustanoveniach § 387 a nasl. ObZ“. V zmysle uvedeného je potrebné predmetný záväzkový vzťah posúdiť v zmysle § 497 a nasl. ObZ. Ak by sa súd nestotožnil s uvedenou argumentáciou žalobcu s ohľadom na potenciálne spotrebiteľský charakter zmluvy, pripustiac v určitých smeroch aplikáciu OZ (s čím sa ale žalobca absolútne nestotožňuje), táto aplikácia sa v žiadnom prípade nemôže vzťahovať na posudzovanie premlčania, nakoľko predmetná zmluva je absolútnym obchodom a je potrebné použiť úpravu ObZ bez ohľadu na spotrebiteľský charakter takejto zmluvy. Ustanovenie o premlčacej dobe nie je ustanovením, ktoré by smerovalo k ochrane spotrebiteľa, a preto nie je možné pre otázku premlčania vyvodzovať použitie ust. ObZ. Ustanovenie ObZ o premlčaní nie je ustanovením diskriminujúcim dlžníka (spotrebiteľa) len preto, že premlčacia doba k uplatneniu práv zo zmluvy podľa ObZ je dlhšia ako podľa OZ. Ustanovenie ObZ o premlčaní je ust. vyváženým vo vzťahu k obojstranným stranám, nejde o ust. diskriminujúce spotrebiteľa vo vzťahu k veriteľovi v tom zmysle, že by v dôsledku aplikácie príslušných ust. ObZ o premlčaní povinnosti dlžníka mnohonásobne prevážili nad jeho právami. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/157/2013 z 12.09.2013 a na komentár k § 52 OZ, k spotrebiteľským zmluvám od prof. JUDr. Petra Vojčíka, CSc. Predmetná úverová zmluva bola uzavretá 17.10.2005, pričom v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až 54 OZ len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v 8. časti OZ, ako aj na zmluvu podľa § 55 OZ. Zmluva o úvere bola upravená v ObZ. V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 OZ. Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 OZ sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01.01.2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 01.01.2008. To znamená, že pokiaľ pred dňom 01.01.2008 bola uzavretá zmluva o úvere, kde bol dlžník spotrebiteľom, tak ako v danom prípade, nie je možné práva a povinnosti vzniknuté pred 01.01.2008 z tejto zmluvy posudzovať podľa ust. § 52 až 54 OZ. Právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 01.01.2008 sa spravujú ust. ObZ bez ohľadu na povahu účastníkov. Zároveň dal do pozornosti čl. IV zákona č. 151/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže, ktorý posunul účinnosť ustanovenia § 52 ods. 2 OZ od 01.04.2015. V danom prípade nemožno vychádzať pri posúdení otázky premlčania z OZ, ale je potrebné vychádzať z ust. ObZ a teda zo štvorročnej premlčacej doby.

Napokon spolu s podaním zo 17.06.2015 doručil platobnú históriu a k pojmom istina celkom, istina po splatnosti a istina do splatnosti uviedol nasledovné: Istina do splatnosti znamená, že pohľadávka nebola zosplatnená pred postúpením. Istina po splatnosti znamená, že pohľadávka bola zosplatnená (buď dátum splatnosti podľa zmluvy alebo došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pred postúpením). Istina celkom predstavuje celú istinu, ktorá bola vyčíslená žalovanému a postúpená na žalobcu. Počet dní omeškania uvedených v prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávky predstavuje počet dní od poslednej úhrady žalovaného do postúpenia pohľadávky. Pôvodný veriteľ mimoriadnu splatnosť úveru nevyhlásil. V zmysle článku 19 bod 19.16 VOP „Klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vznikla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu.“ V tejto súvislosti citoval § 524 ods. 1 a 2 OZ a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. (ďalej len „ZoB“) a poukázal aj na dôvodovú správu k ustanoveniu § 92 ods. 8 ZoB, podľa ktorej „V odseku 8 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Má za to, že je možné postúpiť nezosplatnenú pohľadávku banky osobe, ktorá nie je bankou, a to bez súhlasu žalovaného.

V zmysle čl. I. zmluvy sa žalovaná 1/ zaviazala splatiť celý úver s úrokovou sadzbu vo výške 11,10 % p.a., zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru vo výške 132,78 eura (4.000,- Sk) a poplatok za správu úveru vo výške 1,66 eura (50,- Sk) mesačne, splácať poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok vo výške 94,64 eura (2.851,- Sk) vždy k 10. dňu v mesiaci počnúc

dňom 10.07.2005 a s konečnou splatnosťou dňa 10.05.2015. V zmysle čl. II. bodu 4. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou. V zmysle čl. V. bodu 2. zmluvy žalovaná 1/ svojim podpisom na zmluve potvrdila, že sa pred uzatvorením zmluvy oboznámila so VOP a so Sadzobníkom, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Dňa 15.10.2009 postupca postúpil na žalobcu uvedenú pohľadávku v celkovej výške 11.768,40 eura, pozostávajúcu z istiny 10.345,01 eura a z úroku z omeškania 1.423,39 eura. Istina vo výške 20.483,45 eura pozostáva z neuhradeného úveru, z poplatkov a zo zmluvných úrokov. Žalovaná 1/ 17.10.2005 čerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 13.277,57 eura (400.000,- Sk) - čerpanie peňažných prostriedkov je v platobnej histórii označené ako "Bezhot. čerpanie úveru". Žalovaná z poskytnutého úveru uhradila sumu v celkovej výške 865,55 eura nasledovne (úhrady sú v platobnej histórii označené ako "Bezhot. splátka úveru obyv." + "Bezhot. splátka úveru"): 17.10.2005 - 8.000,- Sk, 20.11.2005 - 5.510,- Sk, 20.12.2005 - 5.510,- Sk, 20.01.2006 - 5.510,- Sk, 20.02.2006 - 1.545,50 Sk, z úhrad žalovanej 1/ bola na istinu započítaná suma vo výške 600,- eur, na poplatky bola započítaná suma vo výške 265,55 eura. Poplatky za správu účtu a poplatky za upomienky v celkovej výške 109,85 eura sú v platobnej histórii označené ako "Zaučtovanie poplatku s kapitalizáciou". Zmluvný úrok v celkovej výške 7.696,03 eura je v platobnej histórii označený ako "Zaučt. riadnych úrokov s kapitalizáciou" a vyčíslený je za príslušné obdobie (kalendárny mesiac). Istina tak predstavuje súčet položiek "Bezhot. čerpanie úveru" + "Zaučtovanie poplatku s kapitalizáciou" + "Zaučt. riadnych úrokov s kapitalizáciou" mínus úhrady žalovanej 1/ započítané na istinu (13.277,57 + 109,85 + 7.696,03 - 600 = 20.483,45 eura). Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.04.2011 do 20.10.2015 v počte 55 a celkovej výške 10.059,50 eura. Splátky pôvodne splatné od 20.09.2014 do 20.10.2015 sa stali splatnými dňa 15.09.2014, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky úveru si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

Na pojednávaniach zástupca žalobcu doplnil, že predmetom tohto konania nie je celá postúpená pohľadávka, ale len jej časť, tak ako je špecifikovaná v žalobe. Pokiaľ ide o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a jeho účinky, v žalobe je uvedený dátum 15.09.2014 preto, lebo bola poskytnutá lehota na plnenie tak, aby to bolo v súlade s § 53 ods. 9 OZ. V žalobe žalobca poukazuje na ten istý dokument, ktorý pripojila žalovaná strana a ktorým bola vyhlásená žalobcom mimoriadna splatnosť, teda tvrdí, že k jej vyhláseniu došlo listom z 27.08.2014. Nie je podstatné pre toto konanie v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávky uvedený počet dní omeškania. Nie je povinnosťou, ale právom pôvodného veriteľa, či pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti alebo nie. V prílohe č. 1 uvedený počet dní omeškania 1353 je počet dní omeškania od poslednej úhrady ku dňu postúpenia pohľadávky pôvodným veriteľom žalobcovi. Žalovaná prakticky potvrdila nimi uvádzané skutočnosti. Tvrdenia protistrany ohľadne skoršieho vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, než uvádza žalobca označil za účelové a nepreukázané, čo nepreukazuje ani to, ako tomu bolo v inom prípade a ani dohodnutá výška odplaty za postúpenie pohľadávky. Neobstoí ani odvolávka na kontokorentný úver, ktorý nie je predmetom tohto konania. Z ust. § 92 ods. 8 ZoB naopak vyplýva, že banka môže postúpiť aj pohľadávku, hoci táto ešte nie je v celom rozsahu splatná za tam uvedených podmienok.

Zástupca žalovaných 1/ a 2/ v podaní zo 04.06.2015 žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť pre nedôvodnosť uplatneného nároku. Predmetom postúpenia v Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1105/2009/CE zo 04.11.2009 neboli práva z ÚZ, ale už splatná pohľadávka vyčíslená postupcom, o čom svedčia aj listinné dôkazy - zmluva o postúpení pohľadávok a príloha č. 1 k nej, v ktorej je uvedený zostatok pohľadávky ku dňu postúpenia vo výške 20.483,45 eura a počet dní omeškania 1353 (3 roky a 258 dní), z ktorých vyplýva, že uplatňovaná pohľadávka bola premlčaná už pred samotným postúpením pohľadávky na žalobcu a vyplýva to aj z oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a pokusov o zmier, v ktorých je bankou vyrátaná istina ku 04.11.2009 vo výške 20.483,45 eura. K údajnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru malo dôjsť 27.08.2014 a nie 15.09.2014, ako je uvedené v žalobe. Z tohto dôvodu žalovaní považujú vyhlásenia o mimoriadnej splatnosti úveru žalobcu za účelové a nepravdivé a sú toho názoru, že najneskôr dňa 20.02.2006 (deň o 1353 dní spätne odo dňa postúpenia pohľadávky), eventuálne najneskôr 04.11.2009 (teda deň, ku ktorému bola uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok, v ktorej postupca v prílohe č. 1 vyčísliť celú výšku dlhu 23.472,75 eura aj celkový počet dní omeškania 1353) bola splatná celá časť nesplateného úveru. V tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok tunajšieho súdu č. k. 8C/30/2014-65 z 02.11.2014 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/53/2015 zo dňa 20.04.2015, ktorý za rovnakých skutkových okolností nárok žalobcu zamietol. Za rovnakých skutkových okolností rozhodol aj Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 6Co/71/2014 zo dňa 31.03.2015. Ustanovenie 7.6.1 VOP k zmluve

je identické ako vo vyššie citovanom rozsudku. Závery uvedených súdov sú aplikovateľné aj v tomto skutkovo rovnakom prípade, a teda že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo pred postúpením u kapitalizovanej pohľadávky dňa 20.02.2006. V zmysle ust. § 2 písm. a) a b) ZoSÚ účinného ku dňu uzavretia zmluvy je spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. ÚZ je svojou povahou zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pretože bola uzavretá medzi postupcom - B. B., a. s., ktorá má v predmete svojej činnosti okrem iného aj poskytovanie úverov a spotrebiteľských úverov, a na druhej strane spotrebiteľom ako fyzickou osobou, ktorému bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Zároveň aj v zmysle § 23a ods. 1 zákona č. 643/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného ku 17.10.2005 (ďalej len „ZoOS“), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa OZ, ObZ, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. ÚZ teda spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím. Súčasťou zmluvy sú tiež všeobecné zmluvné podmienky, ktoré povinný ovplyvniť nemôže, nakoľko sú pripravené vopred a pre veľký počet spotrebiteľov. Podľa žalovaných na právny vzťah, na základe ktorého si žalobca v tomto konaní uplatňuje nároky voči žalovaným, sa v zmysle konštantnej judikatúry súdov vzťahujú ustanovenia § 53 a nasl. OZ o spotrebiteľských zmluvách. Tieto tzv. spotrebiteľské vzťahy sú vždy vzťahmi občianskoprávnymi, a to bez ohľadu na to, či zmluvný vzťah medzi spotrebiteľom a dodávateľom je uzatvorený v zmysle ust. ObZ. Preto aj pri posudzovaní premlčacej doby sa na tento právny vzťah, a to ako na posúdenie istiny, tak i na posúdenie príslušenstva, uplatnia ustanovenia OZ. Tvrdenia žalobcu, že aj v otázke premlčania je na daný vzťah potrebné aplikovať ust. ObZ sú v rozpore s konštantnou judikatúrou súdov a rovnako aj v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa, ktorý sa uplatňuje v celej Európskej únii, vrátane Slovenskej republiky. Premlčaciu lehotu je potrebné posúdiť podľa príslušných ust. OZ aj keď zmluva o úvere bola uzatvorená podľa § 497 až 507 ObZ. V tomto prípade zmluvu žalovaná 1/ uzatvorila ako spotrebiteľ a v takom prípade je vždy potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie a pre usporiadanie vzťahov spravodlivejšie. Ak bol celý dlh splatný najneskôr dňa 20.02.2006, trojročná premlčacia doba uplynula dňa 20.02.2009. Návrh na začatie konania o zaplatenie bol podaný až 01.04.2015, teda po uplynutí 3-ročnej zákonnej premlčacej doby a v tejto súvislosti vzniesli námietku premlčania všetkých žalobcom v tomto konaní uplatnených nárokov. K rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6M Cdo 4/2012 z 27.03.2013, na ktorý sa žalobca odvoláva, uviedol, že ho nie je možné použiť na žalovaný prípad, pretože v konaní, ktoré opisuje rozsudok Najvyššieho súdu SR, ani jeden zo subjektov nevystupuje ako spotrebiteľ (jednalo sa o spor medzi fyzickou osobou nepodnikateľom a fyzickou osobou nepodnikateľom). Meritom veci v danom rozsudku nie je spotrebiteľská zmluva, resp. zmluva o úvere uzatvorená so spotrebiteľom, pri ktorej sa bezvýnimčne použije ustanovenie, resp. inštitút, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. K tomu žalovaní poukázali na Uznesenie Ústavného súdu z 19.06.2013 č. k. I. ÚS 402/2013-10, ktorý konštatoval, že spotrebiteľské zmluvy sú vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy typické občianskoprávne vzťahy. Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu. Úverovanie spotrebiteľov patrí medzi najfrekvencovanejšie občianskoprávne vzťahy. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy, dvojaká právna úprava zmluvných pokút a pod.) Aplikčná prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 01.01.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na plynutie času a jeho dôsledky vrátane premlčania v typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi biznismenmi, ak Občiansky zákonník ako kódex súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľov výhodnejšia. V súlade s týmto uznesením Ústavného súdu postupujú aj všeobecné súdy v SR pri svojej rozhodovacej praxi v spotrebiteľských sporoch (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2012, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/615/2013 zo 14.08.2014, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/478/2014 zo 06.08.2014) a aj tunajší súd pri rozhodovaní v spotrebiteľských sporoch (napr. rozsudok č. k. 6C/172/2012-417 zo 20.10.2014 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/6/2015 zo 16.03.2015 alebo rozsudok č. k. 7C/78/2014-92 z 01.10.2014 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/31/2015 z 24.02.2015) aplikujú ustanovenia OZ. V uvedenom kontexte aj zákonodarca reagoval novelizáciou ust. § 52 ods. 2 OZ

(posledná veta), podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy sa prednostne použijú ust. OZ, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva.

V ďalšom konaní zástupca žalovaných o. i. uviedol, že zmluva o postúpení pohľadávky preukazuje, že žalobca najneskôr týmto dňom, kedy mu bola postúpená pohľadávka, vedel jej výšku a šlo o celú sumu zosplatnenú už jeho právnym predchodcom. Je zrejme, že neboli postupované práva z uzatvorenej úverovej zmluvy, ale konkrétna zosplatnená suma, ako to vyplýva najmä z prílohy ku zmluve o postúpení pohľadávky, pretože inak by sa nemohlo jednať o tak vysokú sumu vzhľadom na uplynutý čas od uzavretia zmluvy do postúpenia pohľadávky, keď výška mesačnej splátky bola vo výške 182,90 eura. Poukázal aj na oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, zaslané žalovaným podaním z 27.08.2014. Podľa neho ide už o duplicitné vyhlasovanie mimoriadnej splatnosti, čo vyvodzujeme aj z údajov obsiahnutých v tomto oznámení, kde je uvedená bankou vyrátaná istina k 04.11.2009 20.483,45 eura. Uvedená skutočnosť, že najneskôr ku dňu postúpenia pohľadávky bola už zosplatnená celá istina, vyplýva aj zo zaslaného pokusu o zmier, kde je taktiež odvolávka na bankou vyrátanú istinu k 04.11.2009. V samotnej žalobe žalobca tvrdí, že dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 23.472,75 eura. Ak by nemala byť splatná celá suma, ale mali byť splatné len jednotlivé splátky, nemohlo by to byť tak uvedené. Nie je zrejme, prečo v prílohe č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky je uvedená istina do splatnosti 20.483,45 eura a istina po splatnosti 0 a nie je to nejakým rozšpecifikované. Podľa žalovaných už ku dňu postúpenia pohľadávky bola splatná, resp. zosplatnená celá istina. Poukázal aj na predložený rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 8C/30/2014, kde na strane 8 odôvodnenia sa súd stotožňuje s touto ich argumentáciou, že najneskôr ku dňu postúpenia muselo dôjsť k splatnosti celej pohľadávky. Ak by k tomu aj nedošlo, šlo by zo strany banky o dlhodobú nečinnosť a takéto jej správanie možno hodnotiť ako správanie v neprospech spotrebiteľa. Celý žalobcom uplatnený nárok je premlčaný. Žalobca a jeho právny predchodca sú špecialisti ohľadne poskytovania úverov, sú im dokonale známe ustanovenia o splatnosti dlhu, o podmienkach vymáhateľnosti a premlčaní svojich nárokov a je možné takmer s istotou tvrdiť, že postupca, ktorého základným zdrojom obživy je poskytovanie úverov a žiadanie ich splácania, je možné s istotou tvrdiť, že by táto neponechala takú dlhú dobu úver nezosplatnený napriek tomu, že by nebol splácaný. Z výpovede žalovanej 1/ vyplynulo, že táto bola ešte bankou vyzvaná na zaplatenie celého úveru a keďže tak urobil ešte postupca, muselo sa tak stať najneskôr ku dňu postúpenia pohľadávky. Keďže od postúpenia pohľadávky do dňa podania žaloby uplynulo viac ako 3 roky považuje celý nárok za premlčaný. Výklad pojmov zástupcom žalobcu v jeho písomnom vyjadrení označil za účelový, pretože z ničoho nevyplýva, že by uvedené pojmy mali byť akýmkoľvek spôsobom viazané na zosplatnenie úveru. Žalobca nijako nevysvetlil, prečo je v kolónke istina po splatnosti 0, keďže nepochybne žalovaná 1/ do postúpenia pohľadávky dlh nespĺcala a tak musela byť v omeškaní s nejakou sumou a že suma uvedená v istine do splatnosti 20.483,45 eura, ktorá mala obsahovať v sebe aj istinu úveru 400.000,- Sk (cca 13.000,- eur), ktorá sčasti do postúpenia pohľadávky už bola splatná. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ich predloženého písomného vyjadrenia. Poukázal aj na iné spory obdobného charakteru vedené so žalobcom, kde boli použité v prílohe Zmluvy o postúpení pohľadávky rovnaké pojmy ako v tomto spore a bola podpísaná obdobná zmluva medzi postupcom a spotrebiteľmi. Už listom z 22.05.2007 postupca oznámil spotrebiteľom, že zveril vymáhanie celej pohľadávky mandátnou zmluvou spoločnosti General Factoring, pričom ako vymáhaná suma je uvedená čiastka 261.882,50 eura, pričom istina poskytnutého úveru predstavovala 250.000,- Sk. Ak banka použije slovo vymáhať, tak je evidentné, že sa jedná o splatný dlh, pretože banky perfektne ovládajú terminológiu. Na uvedené nadväzuje ďalšia listina z 28.05.2007, ktorou General Factoring vyzval spotrebiteľov na okamžité vyplatenie celej dlžnej čiastky 261.882,50 Sk. K uvedenej veci predložil rozsudky súdov prvostupňového aj odvolacieho, ktorými bola žaloba zamietnutá a výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky v tom inom spore a oznámenia o zverení pohľadávky do mandátnej správy. Pokiaľ v uvádzanom prípade je obsah prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávky rovnako koncipovaný ako obsah prílohy prejednávanej veci, v ktorej inej veci bolo jednoznačne preukázané, že už pred postúpením pohľadávky postupca žiadal od spotrebiteľov vrátenie celého nesplateného úveru a tento právny názor potvrdili oba stupne súdov, preto ani obsah prílohy v prejednávanom prípade nemožno vysvetľovať tak ako to uvádzal žalobca, ale len rovnako ako v obdobnom prejednávanom prípade. Poukázal aj na výšku sumy dohodnutej ako odplata za postúpené pohľadávky, ktorá je vo výške 9 %, teda v prípade, ak by sa jednalo o nepremičanú pohľadávku, tak má za to, že by tá odplata bola vyššia, pretože u spotrebiteľa - fyzickej osoby by bola vymožitelnosť takejto pohľadávky takmer istá, keďže už v čase, keď banka poskytuje úver, si táto detailne preveruje spotrebiteľa. Keďže tá suma bola taká nízka, tak obe strany si boli vedomé tejto skutočnosti. Žalovaná 1/ si spolu s predmetným úverom zobrala aj kontokorentný úver dňa 14.10.2005 a spojitosť medzi týmito úvermi je aj v tom,

že je v nej uvedené rovnaké číslo účtu, z ktorého sa má platiť, ktoré je uvedené aj v predmetnej úverovej zmluve. Vo vzťahu ku kontokorentnému úveru banka plniaca si svoju povinnosť už v r. 2007 vypovedala zmluvu, čo dokladoval výpoveďou. Napokon poukázal na ustanovenia § 92 ods. 8 v spojení s § 3 ods. 2 ZoB, ktoré neumožňujú, aby banka postupovala nesplátne pohľadávky, poukazujúc pritom aj na argumentáciu obsiahnutú v rozsudku Krajského súdu v Prešove z 18.03.2015 sp. zn. 4Co/198/2014. Pokiaľ by sa žalobca bránil poukazom na ust. čl. 19 bod 16 VOP, že tieto mu umožňujú postúpiť aj nesplátne pohľadávku, považuje takéto dojednanie za neplatné pre neprijateľnosť takejto zmluvnej podmienky, k čomu predložil aj stanovisko MS SR príslušnej komisie posudzujúcej prijateľnosť zmluvných podmienok z 02.04.2012, ako aj rozsudok Okresného súdu Svidník z 18.10.2013 sp. zn. 5C/57/2011. Napokon poukázal aj na rozsudok NS SR z 18.09.2013 sp. zn. 2Sžf/57/2012 riešiaci otázku premlčania príslušenstva pohľadávky. V záverečnom vyjadrení v súvislosti s neprijateľnosťou zmluvnej podmienky umožňujúcej pôvodnému veriteľovi postúpiť aj ešte nesplátne pohľadávku z titulu úveru, vzniesol aj námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu pre prípad, že by malo dôjsť k postúpeniu ešte nesplátneho dlhu. Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB vykladá tak, že predmetom postúpenia môže byť len tá časť dlhu, ktorá je už splatnou a v omeškaní s ktorou je klient banky.

Žalovaná 1/ vo výpovedi potvrdila, že s postupcom v r. 2005 uzatvárala ÚZ, na základe ktorej zobrala úver 400.000,- Sk. Za tento úver ručil žalovaný 2/. Úver brali na rekonštrukciu domu. Spočiatku ho aj splácala, ale potom prestala, lebo prišla o prácu. Neskôr síce prácu našla, ale zarábala len okolo 270,- eur mesačne. V tom období ešte dcéra študovala a keďže ani manžel nezarábala nejakú dobre, tak riešili predovšetkým tie najpotrebnejšie veci a tento úver ponechali tak. Spomína si, že im chodili od banky upomienky a tiež im prišiel ešte list, aj keď sa už nepamätá v ktorom roku, v ktorom od nej žiadali, aby to všetko zaplatila naraz a vie, že tam bola uvedená suma vyššia ako tých 400.000,- Sk, zrejme dajaké úroky. To už vôbec nebolo možné, aby to takto zaplatila. Na tento list nijako nereagovala. Potom sa zasa nič nedialo, až jej znova prišiel list od žalobcu a ešte predtým jej telefonicky volali, dokonca vyvolávali aj jej dcéru aj 5-krát denne a vyhrážali sa jej, že prídu o dom. Tie telefonáty prestali cca rok dozadu. Je možné, že prestala úver splácať už v r. 2006, tak ako to uvádza žalobca vo svojom vyjadrení.

Vykonaným dokazovaním mal súd nesporne preukázané, že právny predchodca žalobcu - B. B., a.s., ako banka (postupca) uzatvorila dňa 17.10.2005 so žalovanou 1/ ako dlžníkom Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ÚZ), ktorej predmetom bolo poskytnutie splátkového úveru (druh úveru - spotrebný úver - bezúčelový) žalovanej 1/ vo výške 400.000,- Sk (13277,57 eura), s úrokovou sadzbou, ktorej výška ku dňu uzavretia zmluvy predstavovala 10,60 % p.a., s poplatkom za poskytnutie úveru 8.000,- Sk (265,55 eura) splatným v deň podpisu zmluvy, s dohodnutým poplatkom za správu úveru 50,- Sk (1,66 eura), s výškou splátky 5.510,- Sk (182,90 eura) mesačne k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky 20.11.2005, s konečnou splatnosťou úveru 20.10.2015 a splatnosťou úrokov v posledný deň kalendárneho mesiaca, spôsob splácania - inkasom z inkasného účtu uvedenom v zmluve na v ÚZ uvedený účet dlžníka. Pohľadávka postupcu ako veriteľa vyplývajúca z uvedenej zmluvy voči žalovanej 1/ bola zabezpečená ručiteľským záväzkom žalovaného 2/ na podklade uzavretej dohody o ručení medzi postupcom a žalovaným 2/ zo 17.10.2005. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1105/2009/CE uzavretou medzi postupcom a žalobcom ako postupníkom podľa § 524 a nasl. OZ dňa 04.11.2009 (ďalej len „ZoPP“) postupník postúpil žalobcovi o. i. aj pohľadávku špecifikovanú v prílohe č. 1 špecifikovanú o. i. osobou dlžníka, splatnosťou 20.10.2015 a poskytnutou sumou (úveru) 13.277,57 eura (400.000,- Sk).

V súvislosti aj so vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaných prostredníctvom ich zástupcu týkajúcej sa celého žalobou uplatneného nároku, bola medzi účastníkmi spornou zo skutkových otázok tá, či došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ešte zo strany postupcu pred podstúpením žalovanej pohľadávky žalobcovi, alebo k jej vyhláseniu došlo až zo strany žalobcu listom z 27.08.2014. Z právnych otázok bolo medzi účastníkmi sporným, či v prípade, ak malo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru až žalobcom, mohol postupca platne postúpiť žalobcovi ním uplatnenú pohľadávku, keďže táto ešte nemala byť v čase postúpenia splatnou a napokon charakter právneho vzťahu založeného predmetnou ÚZ, najmä vo väzbe na otázku premlčania - či premlčanie práva zo záväzkového vzťahu založeného predmetnou ÚZ je potrebné posudzovať podľa predpisov občianskeho práva alebo obchodného práva.

Zmluva, na podklade ktorej si žalobca uplatnil žalovanú pohľadávku, je spotrebiteľskou zmluvou (širší pojem ako spotrebiteľský úver), a to s poukazom na § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia ÚZ (zákona účinného do 01.07.2007), podľa ktorého

spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Podľa § 23a ods. 2 uvedeného zákona na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu (podľa § 52 až 60 OZ) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu. Súčasne ide o spotrebiteľský úver podľa ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia ÚZ (v znení účinnom do 30.06.2006). Na takýto vzťah je preto potrebné aplikovať okrem ustanovení ZoSÚ aj ustanovenia OZ upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. OZ) v znení účinnom v čase vzniku zmluvného vzťahu účastníkov.

Podľa názoru súdu otázku premlčania nároku z predmetnej ÚZ ako zmluvy spotrebiteľskej je potrebné (na rozdiel od názoru prezentovaného žalobcom - jeho zástupcom) posudzovať podľa OZ, stotožniac sa v tomto smere s argumentáciou zástupcu žalovaných. Súd ohľadne tohto právneho názoru poukazuje na početnú judikatúru súdov vyššieho stupňa, napr. na závery Krajského súdu v Žiline vyslovené v rozsudkoch č. k. 11Co/573/2014-118 zo dňa 26.01.2015, č. k. 10Co/474/2014-94 zo dňa 27.11.2014, č. k. 5Co/627/2014-140 zo dňa 18.11.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 23.11.2011 sp. zn. 17Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2013 sp. zn. 6Co/218/2012, sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012, rozhodnutie NS SR z 25.01.2011 sp. zn. 5 MCdo 20/2009... Na zmluvy uzavreté podľa ZoSÚ, pod ktorý spadá predmetná ÚZ, sa totiž subsidiárne vzťahuje OZ. V spotrebiteľských zmluvách ide o vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom, ktorý daný úver prijíma na spotrebu, ktorý je regulovaný osobitnou právnou úpravou - predovšetkým ZoSÚ a ustanoveniami OZ. Ide teda o typický občianskoprávny vzťah. V prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnú úpravu občianskoprávnou a nie podnikateľské právo. Aplikácia nevýhodnejšieho podnikateľského práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský vzťah vrátane premlčania, by poukazom na § 54 ods. 1 OZ znamenala zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Preto súd ohľadne premlčania a dĺžky premlčacej doby aplikoval ust. § 101 OZ, podľa ktorého je premlčacia doba trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Nakoľko žalobca podal žalobu na tunajší súd až dňa 01.04.2015, ktorým dňom s poukazom na § 112 OZ došlo k zastaveniu (spočívaniu) premlčacej doby, sú premlčané všetky nároky žalobcu z danej ÚZ, ktoré sa stali splatnými pred 01.04.2012. Nakoľko súčasťou žalovanej istiny boli aj splátky splatné v období od 20.04.2011 do 20.03.2012 (12 splátok po 182,90 eura, t. j. celkovo 2.194,80 eura s uplatneným príslušenstvom z tejto sumy), nebyť ďalších dôvodov uvedených nižšie, odôvodňujúcich zamietnutie žaloby ako celku, je už s poukazom na doteraz uvedené zmienená časť uplatneného nároku premlčaná, keďže nebola uplatnená na súde vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe.

ZoPP o. i. aj žalovanej pohľadávky bola medzi postupcom a žalobcom uzavretá dňa 04.11.2009 a mala (podľa článku XIII. bodu 13.2 vo väzbe na článok V. zmluvy) nadobudnúť účinnosť najneskôr 09.11.2009. Predmetom tohto konania mali byť splátky úveru splatné v období až od 20.04.2011 do budúca, teda (vychádzajúc z argumentácie žalobcu tvrdiaceho, že do postúpenia pohľadávky nedošlo zo strany postupcu k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a že žalobca túto vyhlásil až listom z 27.08.2014) predmetom tohto konania je práve tá časť postupovanej pohľadávky, ktorá ešte v čase postúpenia nemala byť splatnou.

Podľa § 92 ods. 8 ZoB v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok medzi postupcom a žalobcom, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Z citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB vyplýva, že banka môže (platne) postúpiť inej osobe, a to aj takej, ktorá je nebankovým subjektom, len tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu, t. j. dlhu, so splácaním ktorého je dlžník v omeškaní. Ak ku dňu postúpenia pohľadávky ešte (podľa žalobcu) nemala byť splatnou tá časť postupovanej pohľadávky, ktorá predstavuje predmet tohto konania (súčasť splátok s príslušenstvom splatných od 20.04.2011 do budúcnosti), postupca nebol oprávnený takúto pohľadávku s jej príslušenstvom postúpiť žalobcovi a ani akémukoľvek inému subjektu a jeho postup by bol v rozpore so zákonom (§ 39 OZ v spojení s § 92 ods. 8 ZoB). Žalobca teda nemohol od postupcu nadobudnúť pohľadávku pozostávajúcu aj zo splátok, ktorých splatnosť mala nastať až po postúpení pohľadávky. Súd ohľadne uvedeného poukazuje aj na právne závery uvedené v rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19.05.2015 č. k. 6Co/203/2015-394, ktorý v dôvodoch svojho rozhodnutia odvolávajúc sa aj na znenie dôvodovej správy k danému ustanoveniu konštatoval absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bol úver v čase postúpenia ešte v celom rozsahu nesplatený a ktorý o. i. poukázal aj na to, že ... „Žalobca (subjekt, ktorý nie je bankou - pozn. tun. súdu) nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery a preto ich nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na to žalobca zrejme nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru“. V tejto súvislosti na uvedenom nič nemení ani znenie bodu 19.16 VOP (dané ustanovenie bolo jednostranne formulované postupcom tak ako celé VOP), pokiaľ malo umožňovať dispozície postupcu s jeho pohľadávkami voči jednotlivým dlžníkom nad prípustný rámec stanovený § 92 ods. 8 ZoB, je ustanovením absolútne neplatným pre jeho rozpor so zákonom.

Nakoľko za predpokladu pravdivosti tých skutkových tvrdení, ktoré predostrel žalobca, by zmluva o postúpení pohľadávok predstavovala neplatný právny úkon, v dôsledku čoho by žalobca nebol subjektom vecne aktívne legitimovaným vo vzťahu k uplatnenému nároku (pre absolútnu neplatnosť jeho nadobúdacieho titulu k žalovanej pohľadávke), daná skutočnosť by musela viesť k zamietnutiu žaloby ako celku pre jej nedôvodnosť.

Hodnotiac všetky vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na všetko, čo v priebehu konania vyšlo najavo, došlo podľa názoru súdu k zosplateniu celej pohľadávky vyplývajúcej z ÚZ už zo strany postupcu ešte pred jej postúpením ZoPP na žalobcu, hoci nie je zrejme, presne ku ktorému dátumu, došlo ešte pred postúpením pohľadávky zo strany postupcu k jej zosplateniu (zosplateniu tej jej časti, ktorá dovtedy ešte nebola splatnou). V tomto smere súd opäť poukazuje na argumentáciu zástupcu žalovaných podporenú ako výpoveďou žalovanej (tá uviedla, že jej ešte od postupcu prišla výzva na zaplatenie celej sumy naraz a tá bola vyššia ako poskytnutých 400.000,- Sk), tak znením ZoPP vrátane jej prílohy 1 a aj viacerými nepriamymi dôkazmi ním predloženými, keď súdy ohľadne úverov poskytnutých postupcom iným dlžníkom v danom období dokladovaných zástupcom žalovaných, ktoré boli postúpené na žalobcu a rovnakým spôsobom „identifikované“ v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok ako tomu bolo v tomto prípade, kde bolo navyše preukázané, že napriek rovnakej identifikácii pohľadávky (napr. istina celkom zo zmluvy o úvere uzavretej 26.03.2004 sa rovnala vyčíslenej istine do splatnosti, istina po splatnosti bola uvedená v nulovej výške a pritom bolo preukázané, že ešte pred podstúpením pohľadávky na žalobcu už v r. 2007 došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru) súdy konštatovali, že už zo strany postupcu došlo (muselo dôjsť) k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru postupcom ešte pred postúpením pohľadávky žalobcovi a v nadväznosti na to došlo aj k premlčaniu uplatneného nároku. Súd v tomto smere poukazuje napr. na listinné doklady založené v spise na č. l. 103 až 119 (išlo o nárok uplatnený žalobcom v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/172/2012). Napokon žalovaná 1/ dokladovala, že pre porušenie zmluvy o kontokorentnom úvere z jej strany, uzavretej medzi postupcom a žalovanou 1/ dňa 14.10.2005, t. j. 3 dni predtým ako bola uzavretá predmetná ÚZ, keď práve z účtu zriadeného uvedenou zmluvou (č. XXXXXXXXXXX/XXXX) sa mali hradiť inkasom splátky predmetného úveru, postupca už v r. 2007 listom z 19.02.2007 pristúpil v súlade s bodom 7.6. VOP k vypovedaniu danej zmluvy s účinnosťou ku dňu doručenia výpovede (doklady č. l. 120 až 122), čiže po účinnosti danej výpovede by už ani nemohlo dôjsť k následnému splácaniu predmetného úveru spôsobom predpokladaným v ÚZ, čo tiež významne potvrdzuje to, že už zo strany postupcu, pravdepodobne niekedy v období, kedy došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu založeného zmluvou o kontokorentnom úvere, došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predmetného úveru, poprípade k inému z viacerých iných postupov predpokladaných bodom 7.6.1 VOP postupcu, majúcich vo všetkých prípadoch za následok „zosplatenie“ celej dovtedy neuhradenej pohľadávky.

Ak potom k splatnosti celej pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej ÚZ došlo už zo strany postupcu pred postúpením pohľadávky na žalobcu, t. j. pred 04.11.2009, potom celý žalobcom uplatnený nárok je premlčaný a je tomu tak aj v prípade, ak by bolo premlčanie posudzované podľa predpisov obchodného práva (od postúpenia pohľadávky žalobcovi do podania žaloby na súde uplynulo takmer 5 rokov a 5 mesiacov).

Preto súd v prvom rade pre dôvodne vznesenú námietku premlčania žalobu v celom rozsahu zamietol. Ako už bolo uvedené dokonca aj v prípade, že by malo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru tak ako to tvrdil žalobca, žaloba by bola taktiež v celom rozsahu nedôvodná, a to pre súdom z vyššie uvádzaných dôvodov konštatovaný nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

O trovách konania súd rozhodol za použitia § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že priznal žalovaným 1/ a 2/ majúcim plný úspech vo veci, proti žalobcovi právo na ich náhradu. Žalovaným priznané trovy vo výške dôvodne vzniknutých a súčasne uplatnených trov v celkovej výške 1.338,86 eura pozostávajú z trov právneho zastúpenia predstavujúcich tarifnú odmenu za 4 úkony právnej služby - 1/ príprava a prevzatie veci 03.06.2015, 2/ písomné podanie (vyjadrenie k žalobe) zo 04.06.2015, 3/ účasť na pojednávaní 10.06.2015, 4/ účasť na pojednávaní 24.06.2015, (1 úkon á 270,54 eura + režijný paušál vo výške 8,39 eura + 20 % DPH z odmeny a režijného paušálu).

Pri ich vyčíslení súd postupoval podľa § 18 ods. 1, 3 v spojení s § 9, § 10 ods. 1, 2, § 13 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. a), c) a d), § 15 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v aktuálne účinnom znení.

Zo zástupcom žalovaných účtovaných trov právneho zastúpenia súd nepriznal „duplicitne“ pri každom jednom úkone uplatňovaný režijný paušál, nakoľko tento podľa názoru súdu prislúcha ku každému jednotlivému úkonu právnej služby vždy len jedenkrát (§ 16 ods. 3 vyhlášky) bez ohľadu na to či ide alebo nejde o spoločný úkon pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb alebo o úkon vo veci, v ktorej je predmetom konania viaceru samostatných nárokov.

Žalovaným priznané trovy je žalobca povinný zaplatiť s poukazom na § 149 ods. 1 O. s. p. zástupcovi žalovaných, ktorý požiadal o ich zaplatenie na účet č. XXX XXX XXXX/XXXX, vo formáte IBAN: B. XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXX.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).